

▶ 11 Septiembre, 2015

A ARTS

La natura, un camp de treball creatiu

EL MUSEU CAN FRAMIS PRESENTA LA PRIMERA RETROSPECTIVA DEDICADA A L'OBRA PLÀSTICA DEL CINEASTA BIGAS LUNA

LAIA ANTÚNEZ

Bilbao, *Jamón, jamón*, *Huevos de oro* i *La teta y la luna* són títols que molts de nosaltres coneixem i que fàcilment podem vincular a la filmografia del cineasta d'origen barceloní Bigas Luna. Segurament no succeeix el mateix amb noms com *Ninots*, *Lactatio*, *Cares de l'ànima* o *Llavors*, que fan referència a determinades sèries i treballs pictòrics, escultòrics i videogràfics d'aquest creador i que ens descobreixen el seu vessant més artístic.

Una mirada transversal

Moltes d'aquestes sèries es reuneixen al Museu Can Framis, que, per primera vegada, i gràcies a la col·laboració de la família del cineasta, que ha cedit part de les seves obres però també altres objectes més personals, li dedica una retrospectiva.

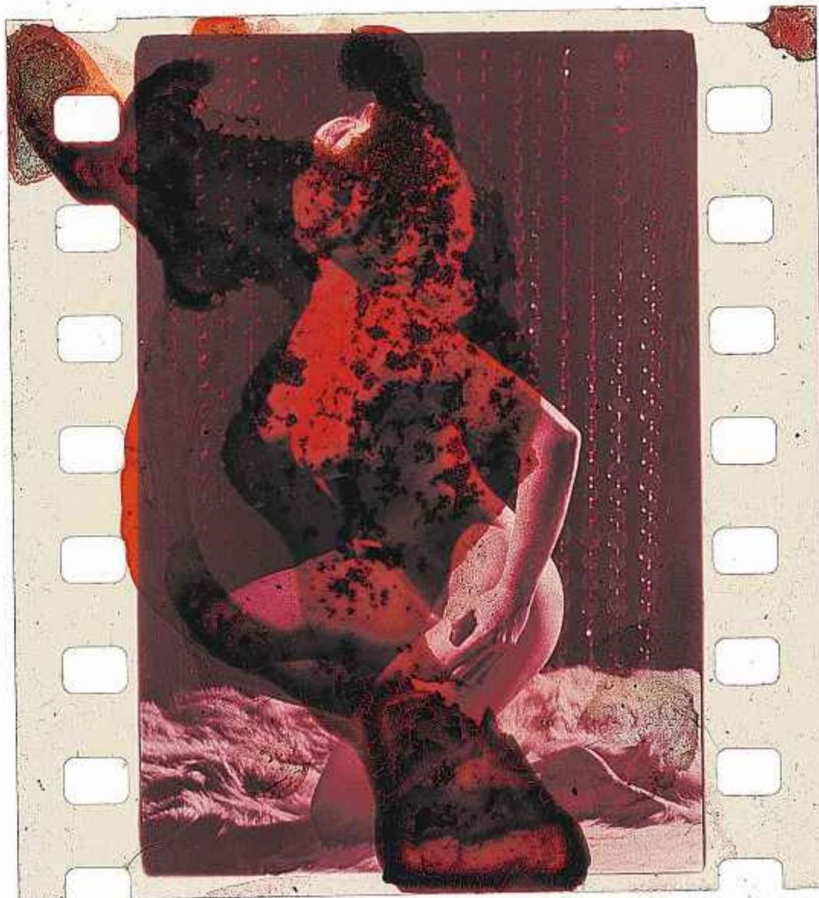
"Són sèries que va treballar al llarg del temps però que no s'havien vist mai juntes i que ara ens permeten presentar el món de Bigas Luna des de diferents punts de vista", explica Glòria Bosch, comissària de la mostra.

La fascinació per la terra

Un món que presenta una clara implicació amb la natura. "Des de sempre, la connexió amb la terra, els orígens i la tradició ha estat un tema important per a Bigas Luna, gairebé una necessitat. I això és present en el seu cinema, però especialment en la seva obra plàstica", diu Bosch.

És el cas de les lones que deixava esteses al seu hort al Camp de Tarragona, on s'havia traslladat a viure des de feia molts anys. Exposades al pas del temps, les teles anaven integrant elements de la natura, la pluja i petits animals i s'anaven convertint en peces creatives que posteriorment treballava al seu estudi.

"Va tardar molts anys a tenir un taller propi. De fet, ell no pensava a crear obres

La sèrie 'A flor di de pelle' consta de diapositives fetes l'any 1964 i manipulades digitalment per Bigas Luna durant el 2012.

'Diaris', 2011. L'artista es converteix en un provocador de relats. La seva feina consisteix a saber escoltar i explicar històries.

per exposar-les. Deia que era **més important el procés** que l'obra acabada", puntualitza la comissària.

Per això, Bigas Luna també utilitzava els papers que havien servit per escriure els seus guions i els apilava sobre una taula que tenia al seu hort, a l'aire lliure. A sobre hi posava pedres i deixava que la natura fes el seu procés, que solidifiqués aquests elements, que, a poc a poc, anaven prenent forma i volum.

Un exemple de com "provocava sempre la intervenció dels altres, del públic, dels actors de les seves pel·lícules, però també la intervenció de la natura", afegeix.

El seu treball amb els guions és, a més d'un procés de creació escultòrica, una mostra de com l'artista s'interessava pels objectes i per la seva transformació. "Quan qualsevol element deixava de tenir una funció, Bigas Luna n'hi donava una altra".

Més que cinema

A l'exposició *Més bigas i més luna* no hi ha referències directes al seu cinema, tot i que s'hi projecten algunes de les seves pel·lícules curtes - no li agradava anomenar-les curtmetratges-, com *El collar de moscas*, una peça on es posa de manifest com "la seva obra és plena de contrastos. Hi pots trobar un element poètic i un altre de brutal".

I és que, tal com indica Bosch, "cal lluitar contra la creença que la persona que s'ha dedicat a fer pel·lícules no pot fer altres coses. El que interessa és el món d'aquell creador. Tot és una mateixa cosa; simplement, s'expressa per vies diferents".

MÉS BIGAS I MÉS LUNA

MUSEU CAN FRAMIS - FUNDACIÓ VILA CASAS. ROC BORONAT, 116-126. BARCELONA. HORARI: DEL 14 DE SETEMBRE AL 20 DE DESEMBRE. DE DT. A DS., D'11 A 18H; DG., D'11 A 14H. MÉS INFORMACIÓ: www.fundaciovilacasas.com